

РЕШЕНИЕ

№ 29966

гр. София, 28.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 13.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5603** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Ш. А. М. /Ш. А. М. А./, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], гражданин на С., против решение № 78Х/09.03.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет /МС/.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение. Същото било издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Не било съобразено наличието на обстоятелства по чл. 9, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Разказва за ситуацията в С. и съществуващата там гражданска война. Позовава се на Женевската конвенция и становището на ВКБООН. Следвало да се извърши индивидуална оценка на молбата за убежище. Моли решението да бъде отменено.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Ш. А. М. А., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът интервюиращ орган на ДАБ при МС /Т. В./, редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмен отговор оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Акцентира върху твърдението, че при повторно излагане на вече разгледани твърдения или общо позоваване на информация за страната по произход, което не променя съществено индивидуалната оценка, не се обуславя допустимост на новото производство. Не бил нарушен принципът „non-refoulement“. Органът бил издал решението си в съответствие с материалния закон и при липсата на съществени процесуални нарушения.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на

страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 06.08.2024 г. Ш. А. М. А. от С. е поискала международна закрила в Република България. Кандидатът е регистриран като Ш. /собствено/ М. А. /бащино/ А. /фамилно/ от женски пол, [дата на раждане] в С., адрес – Р. А., обл. Х., ЛНЧ [ЕГН], етническа принадлежност – арабин, религия - мюсюлманин /сунит/, семейно положение – разведена.

На 23.08.2024 г. е проведено интервю с Ш. А. М. А.. Молителят заявява, че има роднини в държави членки на ЕС, а дъщеря ѝ била с нея в РПЦ – Х.. Напуснала С. нелегално 2 месеца преди интервюто. Останала в Турция около 15 дни, но не била подала молба за закрила там. Влязла нелегално в България в началото на месец август 2024 г., като била задържана от полицията в С.. Бил разведена, като сочи, че е имала двама съпрузи, от които имала деца. Съпрузите ѝ живеели в С. - [населено място] и [населено място], където били и децата ѝ, както и нейни брат и сестра. Не била арестувана или осъждана, нямала проблеми заради изповядваната религия или етническата си принадлежност. Не сочи да е имала проблеми с официалните власти в С., не членувала в политически партии. Нямала образование, нито професия, била домакиня. Напуснала С. заради войната. Водели се военни действия между свободната армия, турската армия и кюрдските сили. Имало убийства, отвлечения, страхували се за живота си. Икономическото положение било много лошо, не достигали средства за издръжка, имало глад. Постоянно имало бомбардировки, не издържали психически. Затова взела решение да напуснат с дъщеря си Далал и да заминат за мирна страна. Не отишла в друго място, защото в почти цяла С. се водела война и никой не можел да живее спокойно. Лично била свидетел на въоръжени действия и сражения в [населено място], където била родена и живеела. Баща ѝ, втората му жена и брат ѝ загинали при атентат, при поставени до къщите им бомби. Последните бомбардировки в населеното място били около 4 месеца и половина преди интервюто, когато загинали нейни съседи. Не била преследвана от групировки в С.. Имала заплахи 6 месеца преди интервюто, когато въоръжени войници от кюрдите я срещнали по пътя и упражнили физическо насилие, ударили я и ѝ казали да напусне града. Семейството ѝ не било заплашвано. Не би се завърнала в С., тъй като животът ѝ бил в опасност. Подала молба за международна закрила в България, тъй като била европейска страна и имало справедливост.

На 29.01.2025 г. е проведено второ интервю с Ш. А. М. А.. Разказва, че бащата на дъщеря ѝ, с която били в България, починал в началото на войната. Бил кюрд и бил убит при атентат в К., но нямала документ за това. Дъщеря ѝ била на три години тогава. След година била омъжена повторно, като имала 5 деца от втория си съпруг. От три години не живеела с него, като той и децата им останали в [населено място]. Живеела в малка къща с две стаи заедно с дъщеря си, сестра си и нейното семейство. Семейството на първия ѝ мъж не ѝ помагали финансово, като искали през месец май 2024 г. да ѝ вземат детето. Заплашвали я, пратили човек да я бие, като искали детето ѝ да бъде изпратено да се бие и да отмъсти за баща си. Преди да тръгне имало сблъсък между кюрдите и свободната армия, най-тежко било през 2019 г. и 2020 г., когато дошла турската армия. Дъщеря ѝ имало неприятна случка с войник от свободната армия, след като била отведена за разпит в управлението без присъствие на молителя. Не искала дъщеря ѝ да знае, че е разказала за това пред длъжностното лице на ДАБ.

С решение № 2334/07.03.2025 г. председателят на ДАБ при МС отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на Ш. А. М. А.. Срещу това решение е подадена жалба, отхвърлена с решение по адм. дело № 791/2025 г. по описа на Административен съд-Хасково, оставено в сила с решение по адм. дело № 6049/2025 г. по описа на ВАС, Осмо отделение.

На 19.02.2026 г. Ш. А. М. А. е подала последваща молба за закрила. Разказва за ситуацията в С.,

относно новото управление, съществуващата гражданска война, социалната и хуманитарна криза, че къщата ѝ била унищожена. Пзовава се твърдения на Върховния комисар на ООН, вкл. и касаещи завръщането на сирийски граждани в С.. Твърди се, че имало ситуации на несигурност и атентати, което правело опасно връщането ѝ в държавата по произход.

С решение № 78X/09.03.2026 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и въз основа на справка от 16.01.2026 г. на отдел „Международно сътрудничество“, дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно С. и сигурността в провинции Д. ал Зор и Х. не се допуска молба последваща молба с вх. № КП-01-525/19.02.2026 г. на Ш. А. М. А. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното ѝ положение, така и по отношение на страната ѝ по произход.

По делото не се представи доказателства за връщането на решението на адресата му. С оглед разпределената доказателствена тежест и при спазване принципа на служебното начало се изясни, че се касае за едно и също лице с ЛНЧ [ЕГН], Ш. А. М., подала жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, и Ш. А. М. А., по отношение на която е издаден оспорваният акт.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, и доколкото се извършва преценка за законосъобразността на акт, издаден производство по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, което се провежда при различни условия и ред и приключва с различен по съдържание и последици акт спрямо условията и реда на провеждане на производството, което приключва с акт по чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗУБ, то се обуславят следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, при липсата на допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК.

На второ място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 4 - т. 5 АПК/.

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗУБ „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III“.

От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на

последващата молба за международна закрила /§ 1, т. 6 ДР на ЗУБ/ е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

Доколкото органът е изследвал налице ли са нови обстоятелства, които се отнасят съществено за личното положение на молителя или до държавата му по произход, то същият не е издал оспореното решение извън пределите на своята компетентност, произнасяйки се по същество .

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Предвид това подлежи на анализ ситуацията в държавата му произход – С..

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят не се яви в съдебно заседание, за да разкаже бежанската си история и да заяви по какъв начин тези нови факти по смисъла на чл. 142, ал. 2 АПК конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития, която би предизвикала безпокойство у молителя, но в случая е невъзможно да се установи как настъпването ѝ пряко ще рефлектира върху неговата правна сфера. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на каквито и да е било лица спрямо молителя и членовете от семейството му предвид неговата етническа и религиозна принадлежност преди напускането му на С., вкл. и относно случката на дъщерята на молителя, за която последният разказва. Не са представени никакви доказателства относно действия и събития, осъществили се след напускането на молителя на С., вкл. и относно загубата на дом и смъртта на негови близки. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е

дискриминиран, преследван, заплашван или, че спрямо него ще бъде оказано насилие, така че това неблагоприятно за молителя поведение предвид твърденията му да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение, вкл. и доколкото още преди да напусне С., районът, в който живеел, имало конфликти, заявено изрично от молителя в проведеното интервю.

Прави впечатление, че жалбоподателят е напуснал страната си по произход лятото на 2024 г. преди свалянето на режима на Б. А., поради което и буди недоумение желанието му да остане в България въпреки съществената промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима. От информацията, съдържаща се в кориците по делото и в общодостъпни източници, става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя. В редица източници се появили и данни, че от страна на Турция е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза. От съществено значение са и фактите, които са се осъществили през месец май 2026 г., а именно - Съветът на ЕС прие решение за възстановяване на действието на споразумението за сътрудничество със С., спряно преди 15 години; Европейската комисия междувременно съобщи, че работи за осигуряването на 15 милиона евро за укрепване на способностите на сирийските институции, като целта е социално-икономическо възстановяване на С.; съживяване на отношенията с Е.; провеждане на публичен процес срещу хора от режима на А.; пълна координация между сирийското и американското правителство относно предаване на бази в борбата с тероризма; провеждане на преговори между И. и С., чиято оценка е по-скоро положителна, в посока да се постигне споразумение за сигурност; ключовото положение на С. за разрешаване на ситуацията въобще в Близкия И..

При това не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Не е спорно, че в С. има множество смъртни случаи, чийто брой не може да бъде установен, но не би могло да се говори за неизяснена фактическа обстановка от страна на ДАБ, доколкото подобна информация не се съдържа нито в международни източници, нито в официални справки на държавата С. от регистъра на населението й.

Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в България, но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд – Хасково по отношение на молбата му за предоставяне на международна закрила. Дори и това да не е било сторено, настоящият съдебен състав приема, че последвалите събития имат по-скоро положителни последици, като макар и ситуацията да остава сложна, на още по-голямо основание тя не би засегнала негативно молителя, съответно – не е налице основание за допускане на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно т. 39 от решението на СЕС по дело С-465/07 се въвежда обратно пропорционална връзка между

засягането на личните интереси на търсещия закрила и степента на безогледно насилие, изискуема, за да се предостави такава закрила. В случая личната бежанска история на жалбоподателя се характеризира с липса на каквито и да били основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, като не се установи толкова висок интензитет на безогледно насилие в страната на произход, който да отговаря на изискването за обратна пропорционалност, въведено с решението на СЕС.

Не е оборена съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК материалната доказателствена сила на приетите като писмени доказателства справки. Не са налице никакви данни или доказателства, които да опровергават по съдържание информацията в представените справки, включващи обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. Дори и да се приеме, че областта, от която идва жалбоподателят, е засегната от военен конфликт, в С. има други области, които се приемат за стабилни и безопасни или са такива, в които животът се възстановява. Посочено е в справката от 16.01.2026 г., че в С. са се завърнали 1 275 882 лица, а в справката от 25.06.2026 г. – 1 563 898 лица, както и в коя провинция се насочват те. Дори и да се приеме, че някои от сирийците не са се завърнали доброволно, не става ясно как това оказва влияние върху личното положение на молителя, като на още по-голямо основание – завръщането им не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Формира се изводът, че ситуацията в С. е овладяна до степен, осигуряваща приемливо ниво на сигурност за гражданите.

При това и не е приложим принципът за забрана за връщане по чл. 4, ал. 3 ЗУБ.

Липсват данни член от семейството на молителя по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 ДР ЗУБ да има предоставена международна закрила, нито с оглед разпределената доказателствена тежест се сочат доказателства от негова страна, въз основа на които да се опровергае горното твърдение.

Основание за допустимост на подадената молба не представлява тежката хуманитарна криза в С. и района. Тук следва да се посочи, че не е налице хипотезата на чл. 9, ал. 8 ЗУБ, доколкото под „други причини от хуманитарен характер“ по нейния смисъл се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество, а хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в чл. 9, ал. 1 ЗУБ, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. В конкретния случай такива не се изтъкват.

Съдът следва да отбележи, съобразявайки промяната в политическата и икономическата обстановка в С. от началото на месец декември 2024 г., че Агенцията за бежанците на ООН призовава държавите да се въздържат от принуждаване на сирийските бежанци да се завърнат в С.. Отделно от това, е публикувано, въпреки че ВКБООН не насърчава широкомащабно доброволно завръщане в С., че вече е започнат процес на улесняване на доброволното връщане. Това било предизвикано от действителни и прогнозни завръщания, както и от призови към ВКБООН от страна на бежанците да подкрепи тяхното завръщане. Безспорно е, че участието на ВКБООН в процесите на завръщане се основава на принципите за доброволност и информираност на бежанците и вътрешно разселените лица, за което се съдържат данни както в

представените по делото справки, така и в Оперативната рамка за завръщането, която ВКБООН издаде през февруари 2025 г. Поведението на ВКБООН е изцяло насочено към защита интереса на сирийския народ, полагане на усилия за икономическото възстановяване на страната, подобряване на здравеопазването и образованието, оказване на подкрепа при завръщането на милиони бежанци от гражданския конфликт в С.. При това, съобразявайки позицията на ВКБООН, предвид бежанската история на жалбоподателя и липсата на конкретни факти и обстоятелства, които да могат да бъдат приети за основания за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 от ЗУБ и на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ, подкрепени с допустими, необходими и относими доказателства, се формира извод, че с твърденията си в конкретния случай молителят цели получаването на международна закрила единствено по лични причини, но не и на основание нови обстоятелства, които са от съществено значение за личното му положение, или нови обстоятелства относно държавата му по произход.

Заключение: въпреки че административният орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от чл. 142, ал. 2 АПК, с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена, при това съществено, съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Формира се извод, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ
ЗУБ Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ш. А. М. /Ш. А. М. А./, ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., против решение № 78X/09.03.2026 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет /Т. В./.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: